

Les responsabilitats professionals d'en David Mundo s'encaminen cap a dues vessants diferents: per una banda porta a terme tasques jurídiques a la Delegació de la Generalitat de Catalunya a Girona i per altra exerceix l'advocacia des de l'àmbit privat. **"L'Administració m'ha permès millorar el coneixement que tenia de la branca del dret administratiu perquè es treballa cada dia. Hi ha moltes coses que els llibres no ensenyen i la millor forma d'aprendre-les és treballant."**

Abans d'accedir a l'Administració, l'any 1982, en David va haver de passar pel període formatiu a la universitat: **"No sabia si l'exercici del dret m'agradaria però la il·lusió per una carrera humanística com aquella era evident. Vaig anar a estudiar a la facultat de dret de Bellaterra. Van ser els anys de formació acadèmica durant els quals no es pot oblidar el context social del moment. Vam viure des de la mort de Franco fins al procés de transició. La universitat va ser un dels llocs on es va copsar de més a prop tot aquest període. El professorat estava molt polititzat i la major part d'aquest col·lectiu eren pròxims a les idees del PSUC. En una assignatura com la de dret polític aquestes preferències polítiques es notaven de forma clara. A tercer de carrera vaig passar a la Universitat de Barcelona. Allà la politització no era tan evident. Era una universitat més consolidada amb catedràtics de renom com un gran professor, Joan Córdoba."**

Aquella època estudiantil ha donat pas a una de professional. En David Mundo desenvolupa des de la ciutat de Girona la defensa i l'assessorament de clients que acudeixen al seu despatx cridats per l'aval d'una trajectòria professional important. **"A Girona encara passa que el client vol que un advocat li porti tots els temes. Vol ser atès per una sola persona en qui pot confiar i a qui coneix. El nom de la persona en ciutats relativament petites com Girona encara és important. A Barcelona el funcionament és diferent perquè els despatxos cada vegada estan més especialitzats i un client pot arribar a tenir diferents advocats en funció de les seves necessitats jurídiques. A Girona tot just comença a produir-se el canvi cap a despatxos multidisciplinaris."** La vessant humana de la professió es manifesta de forma clara en la relació client-advocat: **"Es basa en una relació de mútua confiança. L'advocat és com un confessor, un venedor d'il·lusions amb qui el client s'ha d'identificar. I aquesta confiança no es compra ni es ven, sinó que es guanya amb el temps. La gent quan va a veure l'advocat es mostra distant. És important saber trencar el gel i introduir-te en el problema de la persona. L'has de convèncer que l'ajudaràs i la defensaràs, però necessites d'ella la màxima sinceritat."**

Els primers passos seriosos d'aquest advocat gironí dins del món del dret es van materialitzar amb la passantia. **"Quan acabes la carrera no estàs preparat per treballar pel teu compte. Cal que abans d'exercir hi hagi un aprenentatge en un despatx."** No tothom té la possibilitat de fer aquesta passantia. El despatx d'en David dóna l'oportunitat a cinc joves advocats d'accedir a la realitat del món del dret. **"En acabar la carrera no tothom vol, ni tothom serveix per**

exercir. Això és el primer que caldria que la facultat ensenyés. Dins de la branca del dret, el lliure exercici de la professió és la primera línia de foc i no tothom és capaç d'enfrontar-s'hi." El despatx d'en David s'ha anat especialitzant en temes de dret administratiu, amb clients de l'àmbit institucional, laboral i civil, sense deixar de banda altres assumptes vinculats al dret mercantil i al penal. El dret laboral és jove, va néixer en el període de transició democràtica. El nostre advocat va rebre una formació en aquest àmbit concret just acabar la carrera: **"La primera feina que vaig tenir va ser a Comissions Obreres. Necessitaven un advocat i vaig col·laborar-hi portant l'assessorament de dues comarques, la Garrotxa i l'Alt Empordà."** El nostre advocat s'ha anat consolidant amb els anys i això li permet parlar amb total seguretat: **"Els advocats creiem molt en la prevenció. Aquesta idea l'hem intentat transmetre a la gent que cada vegada en sembla més conscient. És a dir, a l'advocat s'hi ha d'anar abans que sorgeixi el problema, no quan ja hi és. Als empresaris els hem creat la necessitat de consultar-nos abans de fer qualsevol cosa que els pugui perjudicar. A la llarga aquest aspecte preventiu resulta molt més rendible."**

En un altre ordre de coses parlem amb en David de l'evolució de la família en els últims anys i en concret dels matrimonis: **"Abans la gent rebia una educació basada en la idea que el matrimoni havia de ser per tota la vida. Aquestes bases han canviat perquè la societat està viva i va modificant-se. La gent cada vegada se separa més. Se separa perquè estem en un moment amb unes característiques socials específiques, diferents a les de fa alguns anys. Abans, la dona no estava integrada al món laboral i per tant no tenia un sou. Avui dia gairebé tothom treballa, cosa que significa que hi ha suficiència econòmica que alhora esdevé sinònim d'independència. De la mateixa manera, avui la gent comunica sense vergonya la seva separació. Abans era una cosa mal vista. Els fills, per desgràcia, són les víctimes de la separació. Són moneda de canvi i arma de negociació."** Per altra banda, **"és interessant comprovar que un 90 per cent de les persones que es vénen a interessar per temes de separació són senyores. Segurament la dona és més valenta que l'home, en part perquè la legislació la protegeix més. El domicili conjugal, per exemple, sigui qui sigui el propietari, s'adjudica a l'interès del més necessitat de protecció que són els fills. I la custòdia acostuma a recaure en la dona. Per començar, pocs pares desitgen la custòdia dels fills. Però també és cert que hi ha hagut un canvi d'actitud important i comencen a haver-hi homes que la demanen."** Si fins ara hem parlat de la família convencional, li demanem a en David pel debat recentment obert sobre altres maneres d'establir relacions familiars: **"De moment la normativa que tenim no deixa gaire clar tot allò referent a les parelles homosexuals. De totes maneres, la realitat està canviant. La llei sempre va una mica per darrere d'aquesta realitat perquè no té poder per impulsar costums sinó per reconèixer-los."** Les paraules d'aquest advocat gironí donen fe de la seva professionalitat que de ben segur li portarà un futur ple d'èxits.

**“Hi ha moltes coses
que els llibres no
ensenyen i la millor
forma d’aprendre-les
és treballant”**

David Mundo - Girona (Gironès)